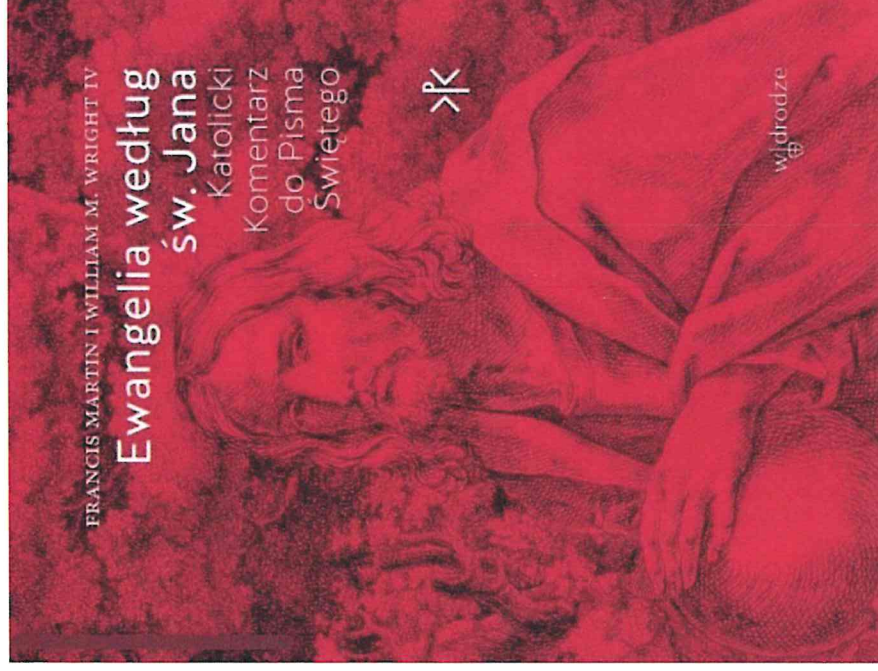

Zalecana dodatkowa pomoc dydaktyczna dla opiekunów Szkolnego Koła Caritas Diecezji Łomżyńskiej „Ewangelia według św. Jana” - (Martin Francis, William M. Wright IV)

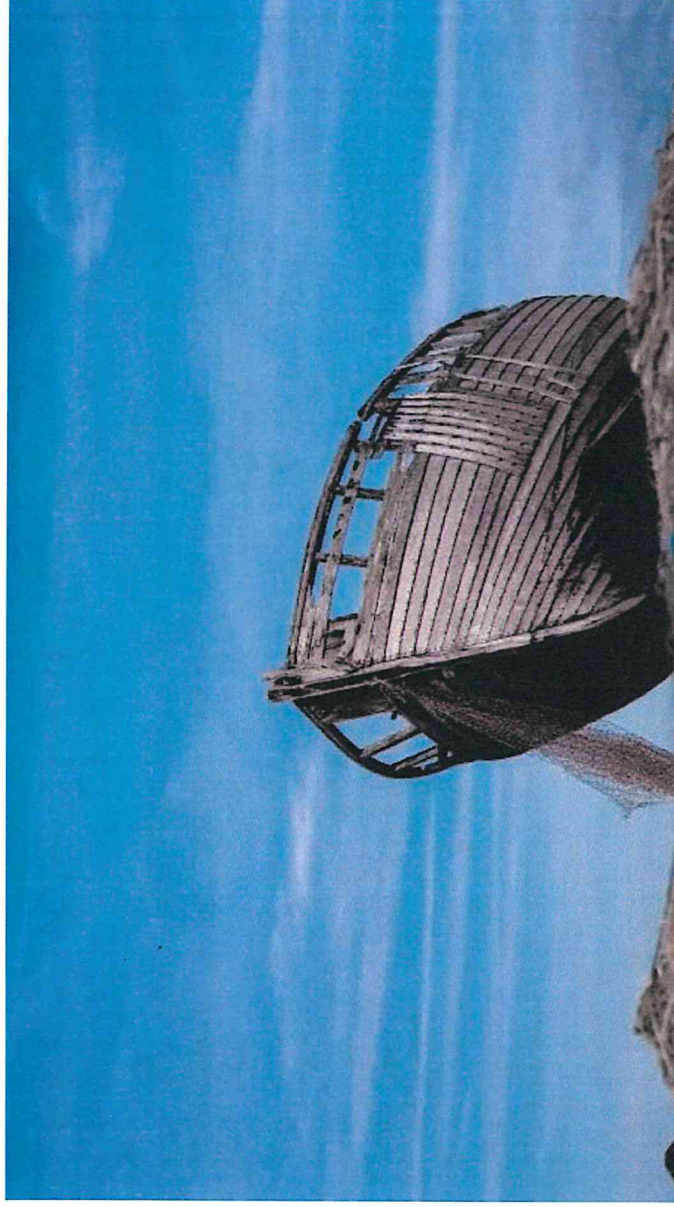

Wczesna tradycja chrześcijańska identyfikuje Ewangelię Jana jako ostatnią z czterech, a badacze zwykle datują jej powstanie na 90 rok n.e. Ta księga biblijna jest przesycona światem żydowskim pierwszego wieku. Na jej kartach można znaleźć Boże pouczenia wyrażone w prostych obrazach, takich jak woda i światło, w łatwych do zapamiętania opowieściach. Ewangelista, koncentrując się na Bogu, łączy literacki i dramaturgiczny talent z odkryciem wielkiej Jego tajemnicy, pochodzącej z najgłębszego mistycznego poznania. Czwartha Ewangelia pomaga czytelnikowi odnaleźć bogactwo duchowych treści i moralnych pouczeń. Stanowi jednocześnie wyzwanie postawione wszystkim jej czytelnikom, czy to początkującym, czy zaawansowanym.

W IV tomie serii „Katolickiego komentarza do Pisma Świętego” czytamy:

„Celem komentarza jest teologiczna interpretacja Ewangelii Jana, która łączy zarówno aspekty historyczny i literacki, jak i recepcję oraz interpretację Ewangelii obecnej w tradycji i wierze Kościoła. Mamy nadzieję, że niniejsze wyjaśnienie Ewangelii Jana pomoże czytelnikom dojść do głębszego poznania i ukochania zmartwychwstałego Pana oraz pozwoli Duchowi Świętemu odcisnąć jak pieczęć Jego rzeczywistość w ich sercach. Choć piszemy z perspektywy wiary katolickiej i z myślą o katolickich czytelnikach, zdajemy sobie bardzo dobrze sprawę ze skarbów, jakie odnajdujemy, studiując Pismo razem z naszymi przyjaciółmi niekatolikami, a także ucząc się od nich. Mamy nadzieję, że wszyscy czytelnicy odnajdą na tych stronkach wiele rzeczy wartościowych i budujących.”

Ewangelia według Św. Jana

Ewangelia według św. Jana różni się znacznie od pozostałych trzech Ewangelii, ukazując Jezusa z innej perspektywy. Deklarowaną intencją autora jest zwrócenie uwagi czytelnika na wiarę, „abyście wierzyli, że Jezus jest Mesjaszem, Synem Bożym” (20,31).

Treść

Prolog: Jezus Słowo Boże 1,1-18

Część 1: Siedem znaków 1,19-12,50

- Jan Chrzciciel i pierwsi uczniowie Jezusa 1,19-51
- Pierwszy znak: przemienienie wody w wino 2,1-12
- Jezus w Świątyni; z Nikodemem; Jezus i Jan 2,13-3,36
- Samarytanka 4,1-41
- Drugi znak: uzdrowienie syna dworzanina 4,42-54
- Trzeci znak: uzdrowienie chorego nad sadzawką Betesda 5,1-9
- Dysputy z przywódcami religijnymi 5,10-47
- Czwarty znak: nakarmienie pięciu tysięcy 6,1-15
- Piąty znak: chodzenie po wodzie 6,16-21
- Jezus chlebem życia 6,22-71
- W Jerozolimie na Święcie Namiotów 7-8
- Szósty znak: uleczenie niewidomego od urodzenia 9
- Dobry Pasterz 10,1-21
- Dysputy z przywódcami religijnymi i siódmy znak: wskrzeszenie Łazarza 10,22-11,57
- Jezus namaszczony; wjazd do Jerozolimy 12

Część 2: Ostatnia Wieczerza i wydarzenia w Ogrójcu 13-17

- Umycie nóg 13,1-20
- Jezus poucza apostołów 13,21-16,33
- Jezus modli się do swego Ojca 17

Część 3: Aresztowanie, sąd, ukrzyżowanie i pogrzeb 18-19

Część 4: Zmartwychwstanie Jezusa 20-21

- Pusty grób 20,1-10
- Jezus ukazuje się Marii Magdalenie 20,11-18
- Jezus i Tomasz 20,19-31
- Jezus i Jego uczniowie nad jeziorem 21
- (Fragment 8,1-11 – kobieta cudzołożna – początkowo nie należał do Ewangelii wg św. Jana. Styl i temat wskazują bardziej na Łukasza. Umieszczenie go w Ewangelii Jana przypisuje się błędowi kopyisty).

Autor i czas spisania

Prawdopodobny autor tej Ewangelii nazywa siebie „uczniem, którego Jezus młłował”. Za ucznia tego od dawna zwykle się uważał Jana Apostoła. Ponieważ Ewangelia według św. Jana podaje informacje niezależne od pozostałych trzech Ewangelii, nie ma powodu, by sądzić, że została spisana później. Kilka lat temu nie brano tego pod uwagę i zakładano, że została ona spisana około roku 90-100 po Chr. Jednak obecnie uważa się, że każda data od około 60 r. po Chr. jest możliwa.

Główne wydarzenia

- Wesele w Kanie 2
- Kobieta przy studni 4
- Jezus karmi pięć tysięcy 6
- Uzdrowienie niewidomego od urodzenia 9
- Wskreszenie Łazarza 11
- Namaszczenie Jezusa 12
- Triumfalny wjazd 12
- Ostatnia Wieczerza 13
- Aresztowanie, sąd i ukrzyżowanie Jezusa 18-19
- Pusty grób 20
- Jezus ukazuje się Tomaszowi 20

Sławne fragmenty

- „Na początku było Słowo ...” 1,1-18
- Potrzeba powtórných narodzin 3,1-8
- „Tak bowiem Bóg umłłował świat...” 3,16-17
- Jezus, chleb życia 6,35-40
- Źródło wody żywej 7,37-39
- Jezus, światło świata 8,12
- „Prawda was wyzwoli!” 8,31-32
- „Zanim Abraham stał się, JA JESTEM” 8,56-58
- Dobry Pasterz 10,1-16
- Jezus, zmartwychwstanie i życie 11,23-27
- Ziarno musi obumrzeć 12,24-26
- Jezus myje uczniom nogi 13,1-17
- Jezus, droga, prawda i życie 14,1-7
- Jezus, prawdziwy, krzew winny 15,1-8
- Przyjście Ducha Świętego 16,5-15
- Modlitwa arcykapł. Jezusa 17,1-26
- „Paś baranki moje!” – słowa Jezusa skierowane do Piotra 21,15-19

Główne tematy

Od samego początku, jak mówi Jan w pierwszych słowach Ewangelii, Jezus jest „Słowem Boga” – dzięki Niemu Bóg komunikuje się ze światem. Idea „Słowa Bożego” jest ideą wywodzącą się ze Starego Testamentu, znaną także myślicielom greckim, co w rezultacie daje interesujące połączenie charakterystyczne dla tej Ewangelii. Autor chce ukazać znaczenie Jezusa Żydom oraz tym, którzy znają myśl grecką.

Jan umieszcza swoją relację z życia Jezusa w ramach siedmiu „znaków” (cudów) i siedmiu mów Jezusa. Tematami przewodnimi są światło, życie i miłość, które daje Jezus.

Do różnic pomiędzy tą Ewangelią a pozostałymi zaliczyć można miejsce akcji – pierwsze trzy Ewangelie rozgrywają się głównie w Galilei, podczas gdy akcja tej Ewangelii dzieje się przeważnie w Jerozolimie – oraz częściowo styl narracji.

U Jana nie ma przypowieści (chyba że do przypowieści zaliczyć „Dobrego Pasterza”), a Jezus podejmuje dłuższe dialogi i rozmowy, niż jest to u Mateusza, Marka i Łukasza. Być może Jezus potrzebował innej metody nauczania dla mieszkańców Jerozolimy. Ewangelia ta przez wieki z pewnością osiągnęła zamierzenia jej autora, pomagając ludziom uwierzyć, że życie wieczne można znaleźć dzięki wierze w Jezusa.

